

ring eller har upphört att begagna näbben som verktyg för insmörjning av kroppen?

Mot alla dessa teorier talar det faktum att några änder inte hittats ihjälfrusna eller fastfrusna i isen.

Det kanske är dags att studera fenomenet med "isnäbbade" gräsänder i Arboga lite närmare? Varför sker inte samma sak på andra håll i Mellansverige?

Korsning mellan ladusvala och hussvala observerad

Tomas Carlsson

Under juli 1981 arbetade jag med takläggning på ett torp väster om Hällefors. Bland de ca 5 par ladusvalor som häckade vid torpet fanns hela tiden en avvikande svala.

Den avvikande svalan i Hällefors.
Teckning: Tomas Carlsson

Den avvikande svalan i Hällefors. Teckning: Tomas Carlsson

Svalan uppträdde tillsammans med de ladusvalor som fanns vid huset och något avvikande läte kunde aldrig urskiljas. Den flög ofta tillsammans med ladusvalor in på ladans loge där flera par häckade. Tyvärr var det endast två bon som var möjliga att kontrollera regelbundet och jag såg aldrig svalan i något av dessa bon. Även två par hussvala besökte ibland torpet men dessa häckade aldrig.

Korsningar mellan ladu- och hussvala förekommer, men mycket sällsynt. Det kan dock vara på sin plats att varna för en viss förväxlingsrisk med rostgumpesvala.

Fågeln påminde mest om en ladusvala, men med kortare stjärt. Det ena stjärtsprötet var ett par ca längre än det andra. Den hade ljus övergump men inte lika markerad som hos hussvala. Fågeln hade ladusvalans röda haklapp, men saknade det svarta halsbandet som avgränsar det röda mot bröstet. Av det forna halsbandet fanns bara en del av sidorna kvar.

Svalan uppträdde tillsammans med de ladusvalor som fanns vid huset och något avvikande läte kunde aldrig urskiljas.